

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TARSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Előfizetési ára:
a magyar birodalomban és Ausztriában:
Egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Negyed évre 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

— Egy petüsor hirdetés ára 20 fillér. —

A német birodalom államaiba egész
évre **6 korona.**

Európa egyéb államaiba és Amerikába
egész évre **8 korona.**

Már — pedzik.

A Széll-kormány egyik zsidólapja a minap a szocializmusról fecsegvén, többek között ezeket írta: „A szocializmust nemcsak az izgatók esinálják s nemcsak a nyomoruság, hanem esinálja azt sokszor a hatóság is, ha buta és lelketlen.”

Ugy-e, jó magyarom, megtörlöd a szemidet. Mert nem hiszesz nekik, hogy te ezeket a megmacskakörmözött és dült bötükkal irt sorokat igazán olvastad. Fölteszed a pápaszemidet s úgy olvasod el mégegyszer.

Aztán gondolkozni kezdesz, ugy-e? Azt

FigyeljeteK: Mit ír a Magyar Néplap?

Hogy ezt a mondását a zsidólap valamivel megokolja, azt mondja, hogy: „a mi hatóságainkban — általánosságban szólva — s nem említve a kivételeket — kevés az olyan hatósági ember, aki jó szívetten volna a magyar — paraszt irányában“ . . .

gondolod, ugy-e, amit mi? Hogy ime — már pedzik! Ime: ilt a mézes madzag, a mivel a szánkat végig húzza a kormány. Már pedzi: mert hiszen közelednek a — választá-ok.

Aha! Most tehát nemsokára ti lesztek az urak, akik előbb csak parasztok voltatok.

Most majd nemsokára azt fogják irni a zsidó ujságok, hogy:

„Milyen okos, milyen böcsületes vagy te, oh nép. Milyen tiszta, milyen szép, milyen munkás. Mennyi bölcsesség van bennetek és mennyi hűség. Milyen urak vagytok ti, akik csak parasztok vagytok. Mert a paraszt is ember ám! De még milyen! Derék ember! Magyar ember! Aki adót fizet. Aki ezért az országért vérért, verejtékét hullatta. Hát ne bánjatok el vele paraszt módjára. Mert ez nagyon csunya dolog. De milyen csunya dolog! Aztán meg el is veszti a türelmét egyszer. Tehát jó törvénnyel, jó gazdasági politikával és minél kevesebb zsan-dárvirtussal lehet a népet, ezt a derék, ezt a jó magyar népet — a szocializmustól visszatartani.

Tehát szeretettel kormányozzák és gondozzák a népet, ne irtózzanak a zsiros ködmön büztől s ne fintorgassák erre a szóra az orruk: „paraszt . . .”

Aha! Már pedzik!

Tehát most újra lesz parolázás a kerges tenyerekkel! Tehát most már a paraszt is ember-számba fog menni. Most már újra beismerik, hogy a föld népét is meg köll böcsülni. Mert hiszen ő az ország főntartója vérével, véres-adójával . . .

Tehát már tudják, hogy mit akar a nép? Tudják, hogy *jogot és kenyeret* követel. Csak-hogy nemesak most, követválasztások előtt, hanem azután is, mindennap. Minden esztendőnek minden napján. Aha! Tehát most már kezdi belátni, hogy a magyar nép valóban szegény. Mert, ha learatja azt, amiért egész éven át küzd, fárad, amiért verejtékkel dolgozik: aratás után rögtön rajta üt a végrehajtó, a hitelező és viszik az utolsó fejealját is. Mert mindenki követeli a magáét. Főképp az állam. Azzal aztán nem törődnek, hogy a szegény népnek mi marad? Tudják igen jól, hogy mi? Mi más, mint a koldustarisznya s a mellé — a koldusbot.

Már pedzik . . .

Tehát a magyar paraszt újra derék ember lesz. Neki hiszen igazsága s nem a basáskodó szolgabíróknak, meg a jegyzőknek. Ujra elkövetkezik — látjátok — a ti idők. Hiszen, maga a kormány beismeri, hogy most újra tűreátok lesz szükség. Türeátok, akiket előbb kutyába se vettek. Akik szenvedtetek üldözést, akiket üldöztek kálváriai szenvedésekkel . . .

Minden öt esztendőben egyszer vagytok ti **jók**. Egyszer *ur* minden öt esztendőben a kerges tenyerű magyar *paraszt* is. Öt esztendőben megvetett barom. Az ötödik esztendő végén, vagy a hatodik elején aztán: *kedves*,

derék, jóra való ember a paraszt. Akit nemcsak böcsülni, de szeretni is kell. Mert hiszen ő keresi mindnyájunk kenyerét.

Liberális okosság tehát, hogy csakis a paraszt keresi a kenyeret. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát, hogy a föld népének a jajszavát meghallja a kormánynak süket füle. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát, hogy jogot és kenyeret adjanak a munkásnépnek. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát, hogy a paraszt is ember. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát, hogy a keresztény magyar nép helyzetén javítani kell. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát annak a beismerése, hogy ti — oh nép — bölcsék is vagytok. Ámde csak most.

Liberális okosság tehát annak a beismerése is, hogy ti nem vagytok igavonó barmok. Ámde csak most.

Csak **most**, amikor már **pedzik**. Amikor szükségé van a mélyen tisztelt kormánynak reátok.

Ámde ti erre azt fogjátok mondani, amit mi. Hogy ez az egész csak mismás, csak kócmadzagra kent méz, amit a mi szánkon akarnak végig huzni — most. Szóval, ugye:

— Vakulj magyar!

Csak-hogy tudom én azt jól, hogy te most nem lész vak. Jól tudom én azt, hogy te is érteni fogod a liberális ujságoknak dicséreteit. Azt is tudom, hogy ezeket a dicséreteket le fogod szállítani a maguk értékére . . .

Meg azt is tudom, hogy a képviselőválasztásnál azt fogod mondani a tenyeredet szorongató liberális urnak:

— Nem oda Buda, uram! Én a voksomat *nem adom el*. Isten engem úgy segítjen! De odaadom szívesen, kész örömmel, ha vallo az, amit én vallok. Én pedig vallom, hiszem, és vallani, hinni fogom amíg élek a **29 pontu néppárti elveket**. Hirdesd te is uram, ezeket és — akkor melletted leszek . . .

Ezt fogod mondani, ugyebár, népem? Mert hiszen látod, hogy:

Már pedzik . . .

(v. i.)

Éljen az önálló vámterület!
Éljen a gabonauzsora megszüntetése!
Éljen a földadó leszállítása!
Éljen a választási törvény módosítása!
Éljen a nép!
Éljen a nép igazi, szabad, független pártja!

POLITIKAI HIREK.

Budapest. 1900. nov. 14.

Országgyűlés. A tisztelt Ház még mindig a trónörökös házassági ügyét tárgyalja. Ez leszorit a Ház asztaláról minden egyebet. Körülbelül már két hete, hogy erről folyik a vita. Persze, kényes a dolog. Alkalmat ad a képviselőknek arra, hogy három-négy órás beszédet tartsanak. Amint ezt megeselekedte *Szilágyi Dezső*, *Rakovszky István*, meg a miniszterelnök. Beszért ezenkívül egy tucat *munkó*. Köztük a zsidó-zsidó *Vészi József*, a kormány eme felhivatalos szócsöve. Törvény azonban még nem lett a trónörökös abbéli nyilatkozatából, hogy a felesége nem lesz magyar királyné, se az utódai nem tarthatnak igényt a trónörökösre. A vita egyre folyik, és úgy látszik, hogy még igen sok fejtörést fog okozni a mélyen tisztelt liberális hadnak.

A képviselőház letárgyalt ezenkívül több kérvényt. Köztük *Liptó*, *Ung*, *Heves*, *Sáros*, *Tolna* és *Sopron* megyék fölliratait, a *pálinkaivás korlátozása* — és *Kolos* — s *Vasvármegyék* fölliratait a *bor hamisítás megakadályozása* tárgyában.

Buzáth Ferenc pedig a *Rábaszabályozási kölcsön* szabályozását hozta szóba. A Rába-szabályozás költségei ugyanis a rábamenti községeket annyira terhelik, hogy azok már megélni egyáltalán képtelenek. A Rába folyó — a történt szabályozások dacára is — minden esztendőben kiárad, s így, amellet, hogy a nép az óriási szabályozási költségeket is fizeti: azonkívül egész évi keresete is kockára van kitéve. Bizony üdvös dolog volna, ha *Győr*, *Vas* és *Sopron* megye egy közös kérvényt nyujtana be a képviselőházhoz, hogy ne csak a Rábát, hanem ennek szabályozására megszavazott hét millió forintnyi kölcsönt is szabályozzák egy mákszemnyit.

Vasárnapi munkaszünet a vasutnál. *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszter utasította a magy. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy a többi magyar vasutakkal egyetértőleg terjeszzen elő javaslatokat, a mely szerint a vasuti üzlet-szabályzat a vasárnapi munkaszünetről szóló törvénynyel összhangzáshozna hozható. A tett előterjesztés alapján *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszter rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében az áruforgalom a pályaudvarokon a törvényes pihenő napokon szünetel. Ideje is már, hogy a vasutnál is behozzák a vasárnapi munkaszünetet.

Képviselőválasztás Belényesen. Belényes képviselője — *Beöthy Algernon* — a mult hónapban elhalt s mandátumára csakis *Gajáry Ödön* liberálistá pályázik. Ellenjelölt az idő szerint még nincs. Valjon miért nem léptetnek föl egy függetlenségit is? Avagy Belényes a liberális párt kínai falával van körülveve?

Hegyi Antal. Hogy ki ő, és merre van hazája? — azt tudja ebben az országban mindenki. Régesrég nem hallatta szavát a csongrádi plébános. Mintha fogadásból lakatot tett volna a szájára. Mintha csak a — „hallgatni arany, beszélni ezüst”-féle közmondást követte volna. Most aztán megfordította szájrétü köpenyegét. Megfordította magát, a közmondást is. Azt mondja, hogy: *beszélni arany*. Fogta magát és — — beszért. Beszért a — negyvennyolcas

néppárttról. Szerinte ez az egyedüli üdvözítő párt. Aztán beszért tücsköt-bogarat, ő, a csongrádi plébános. Szóval sokat beszért. A sok beszédnek pedig a főle nem olyan, mint az — alja. Ámde *Hegyi Antal* beszédének megvolt a haszna, amennyiben Belényesen manapság ő is — — *képviselőjelölt*. Az a jó, hogy csak — *jelölt*.

Az utolsó ülészak. A képviselőház a trónörökös házasságának becikkelyezéséről szóló törvényjavaslat letárgyalása után ebben az ülészakban mégcsak a Házhoz érkezett kérvények tizennegyedik sorjegyzékét fogja elintézni. Mihelyt a pénzügyi bizottság a költségvetésről szóló jelentését benyújtotta, berekesztik a most folyó, negyedik ülészakot s mindjárt másnap megnyitják az ötödiket, mely az utolsó lesz ebben az országgyűlésben.

Emlékezzünk Róla.

Igen: emlékezzünk Róla, a mi Nagyasszonyunkról, akit két évvel ennekelőtte gyilkos kezek elraboltak tőlünk. Emlékezzünk meg Róla, az Ő napján, november tizenkilencedikén. Hiszen ezen a napon, még három évvel ezelőtt is, zászlók lengtek a házakon. Most is lengenek. Csakhogy ezek a zászlók nem az örömet jelentik. Nem. Hanem a mi szívünknek a mélyes mély gyászát. Mert nincs többé **Erzsébet** . . . Lehullt a mi fejünknek a koronája 1898. szeptember tizedikén . . . Akkor dobbant utolsó, fájdalmasat a magyarok édes, jó királynéjának a szíve, aki úgy szeretete ezt a nemzetet, amiként édes anya szeretheti az ő gyermekeit s akit úgy szeretett ez a nemzet, amiként gyermekek szerethetik az ő jó anyjukat . . .

Édes anyja a magyaroknak: hadd emlékezzünk meg Rólad, a te gyászkeretes névnapodon.

. . . Ezernyolcszáznegyvennyolcat írtak. A magyar nemzet valami mélyes, trespéd álomból ébredt föl. És amikor fölébredt, elővette a rozsdás kardot. Elővette, hogy háromszáz esztendő osztrák rablincseiből megszabaduljon. Elővette, hogy kivíja régi szabadságát. És harcolt ez a nemzet. Mikor pedig azt hittük, hogy leráztuk, levertük nyakunkról az osztrákokat, — akkor — ezek az országokat hívták segítségül.

Ha eddig nehéz volt a magyarnak a sorsa: most még sulyosabbá lett.

Nagyjainkat, vezéreinket bitófára vitték, avagy örökös börtönre itélték. Aki magyarnak vallotta magát, aki egy árva szót emelt az elviselhetetlen állapot miatt: azt minden teketória nélkül — vitték. Vagy akasztófa — vagy a föld alá: a tömlöcbe. Nyögtünk. De nyögésünket, jajszavunkat nem volt szabad hangosan hallatni. Nem volt szabad sirnunk se. Még könnyeznünk se lehetett. Valóságos élőszobor volt ez a nemzet. Szobor, amely érez, hall, lát, — csak mozdulni nem tud. Kezei, lábai meg voltak kövülve; szíve, lelke meg volt fagyva.

Nos, és egyszer ez a szobor megelevenedett. Egy nagyot rázott magán . . . Aztán azelőtt néma ajkai megszólamlottak. *Fölkiáltott*. Jajszava elhatott a tengertől a hegyekig. A palotákból a kis kunyhókba. Most

már a nemzet legfőbb urai vették kezükbe az elnyomott, a letipott, földig leigázott magyar nemzet sorsát. Kihallgatásra jelentkeztek a trón előtt, hogy kegyelmet esedezzenek a nemzet számára.

De az uralkodó nem fogadta a kegyelemért esedezőket.

Erre egy gyenge nő, egy *asszony* járult a trón elé. Ott térdre borult. Aztán sirva, zokogva könyörgött az az asszony — az a szent asszony — a férjének, a magyar nemzetért.

Ugyebár, gondoljátok — édes atyámfiai — hogy ki volt az az érettünk sirva érdeklő asszony? Sejtitek, ugyebár, hogy ki merészelte érdekünkben fölemelni szavát akkor, mikor a legerősebb nemzetek se mertek érettünk sikra szállani?

Ki volt ő? Erzsébet, a mi Nagyasszonyunk . . .

Ő, az *idegen*, már akkor ismerte a magyarokat. Azt mondta királyi férjének, hogy: ne ítéljen e fölött a nemzet fölött, mielőtt azt nem ismerné.

És az ő nagy szívének szeretete kieszközölte, hogy felséges urunk szíve meglágyult irányunkban. 1857-ben tehát meglátogatott bennünket. És mi történt? Az, amit — a mi boldogult nagyasszonyunk előre megjósolt — hogy a magyar nép lelkesedéssel, örömmujongva fogadta az ő uralkodóját. Az, hogy a nemzet elfeledte azt a sok kegyetlenséget, miket a gonosz tanácsadói a jóságos embernek, rajtuk elkövettek.

Ámde a mi nagyasszonyunk nem elégedett meg ezzel. Arra törekedett, hogy a nemzet és az uralkodó teljesen kibéküljenek egymással. És ez sikerült, a mi nagyasszonyunknak, a haza bölése, Deák Ferenc közbelépésével.

Megtörtént tehát 1867-ben a koronázás. Elhangzott a királyi ajkáról a szent eskü: hogy országunkat a *mi törvényeink* szerint fogja kormányozni. Tehát vége lett a mi szenvedéseinknek.

És ugyanakkor mit tett az a szent, az a mártyr? Mit eselekedett a mi nagyasszonyunk? A nemzet által neki adott ötvenezer darab arany koronázási ajándékot a szabadságharcban elesett honvédek árvái, özvegyei, és keresetképtelen rokkantjainak fölsegélyezésére ajándékozta vissza. Szeretetét átültette gyermekeire is. Egyik leánya nevelőjének meghagyta, hogy csak magyarul beszéljen, és csak magyarul imádkozzék . . . Oh, mert szerette a jó Istent, végtelenül, odaadólag. Aki mégis a szenvedések kálváriáját járatta el vele. Velünk örült. Velünk szomorkodott. A mi örömünk az övé volt. A mikor mi könyeztünk, ő is sirt. Mikor Deák Ferenc meghalt, koszorút vitt a ravatalához és ott imádkozott ő, a királyné — az egyszerű polgár ravatalánál. Mikor pedig II. Vilmos német császár nálunk járt, s az udvari ebéd alkalmával mondott — a magyarok előtt felejtetlen — fölköszöntőjében, a magyarokat dicsőítette, akkor megint a mi jóságos nagyasszonyunk volt az, aki messze földről táviratilag köszönte meg a németek császárnak, hogy dicsőítő beszédével örömet szerzett a magyar népnek.

Aztán ki tudná elszámlálni az ő keze által le-törölt könyveket? Ki tudná elmondani az ő jobb kezének eselekedeteit a magyar néppel, az ügyefogyottokkal! . . .

Oh, hát hogyne szeretnők Öt, most is, haló porában is.

Minden esztendőben *ezen a napon* emlékezzünk meg Róla. Mert az a *másik* nap, amikor az Ő nemes, aranytiszta szívet körösztült döfte a gyilkos tör — ez a másik nap nagyon fáj a mi szívének.

Ezen a napon, *az Ő napján* — máskor — emlékelte három esztendővel — háromszinü lobogót tüztünk ki a házunkra. Most csak *egy szinűt*. Ebben az egy szinben van mélységes, nagy gyásza a mi szívének. És ezen a napon emlékezzék meg Róla minden magyar ember. Róla, ki egykor az egész nemzetet érezte az ő jó szívet. Róla, akinél jobban nem szeretett senkise minket. Róla, aki istápolónk, gyámoltónk, szószólónk vala. Róla, aki a mi *Nagyasszonyunk* volt.

Küldjünk föl a magasságos egekbe egy imádságot is — érte, ezen a napon a magyarok felejtetlen, édes jó, királynéjéért, a magyarok édes Istenéhez:

Jó Istenünk! Szabadságnak, szeretetnek édes Istene! Vedd oltalmadba őt, aki nekünk szabadságot szerzett. Vedd oltalmadba az ő édes, jó lelkét. Vedd oltalmadba őt, aki ezt a szegény, magyar népet annyira szerette, s akit a magyar nép annyira szeretett. Örizzesd a te fényesszárnyu angyalaiddal az ő bús-fájdalmas sirját: a mi sirunkat. Engedd meg, oh édes Istenünk, hogy ne feledjük el őt soha Engedd meg nekünk, engedd meg a mi utánunk jövőeknek, gyermekeinknek, hogy ezen a napon *emlékezzünk meg Róla*, a mi Nagyasszonyunkról. Mert az ő áldott emléke fönn fog maradni időtlen-időkig.

Amen.

Sárvári.

Földbirtokosok helyett zsidó bérlők.

Egyik napilapban olvastam a következő szomorúságos hírt:

„*Korponai* László salomfai nagybirtokosnak kétez holdnyi birtokát, az ősi kastélyal együtt megvette egy zsidó nábob, *Berger* Ábrahám, bécsi kereskedő, pottom huszonkétezer forintokért.”

Amikor ezeket olvastam, eszembe jutott újra a kassai gazdaggyűlés. Ezen a gyűlésen ugyanis, midőn Mailáth gróf, a középbirtokosság vezérszerepének és a néphez való viszonyának sajnálatos megváltozására, mutatott, a többek közt így beszélt:

— A középbirtokosságnak jókora része ki van forgatva vagyonából; egy másik rész ott ül ugyan örökében, de már megszűnt ura lenni birtokának. A valódi tulajdonos a hitelező, akinek a jövedelem nagy részét beszolgáltatni köteles. *A jómódu gazdaosztályt felváltották nagyrészen a bérlők!* Csak kevésről mondhatjuk,

hogy bátran indulhatunk példájuk után, ugy erköles, hazafiság, mint okszerű gazdálkodás szempontjából!

Atyámfiai, e néhány sorban oly fájó sebek vannak fölnyitva, melyek a magyar nemzet testén-lelkén már régóta sajognak, de amelyekhez nyulni alig merészelt valaki.

Ugy van! Való igaz, hogy egyrésről a középbirtokosság hanyatlásának, másrésről a falusi nép szomorú elhagyatottságának — a többi közt — legfőbb oka hogy a jómódu *gazdaosztályt* nagy részben a *bérlők* váltották fel!

Szomorú lehangoltság fog el engem mindanyiszor, atyámfiai, valahányszor egy-egy vármegye területén, községekben alkalmam van szőttekinteni!

Kérdezitek, miért? Hát őszintén megmondom. Lakatok itt is, amott is, egy-egy urasági kastélyt a legszánandóbb állapotban. Egykor jómód lakott abban. Gondos gazda kezének nyomait ősméruik föl mindenütt. Magyar családok tüzhelyén magyar fiúk és leányok növekedtek, akik belevegüültek a falu ifjúságának örömebe és bánatába. Maga az urasági lak egy olyan központ vala a hova a nép bizalommal járt tanácsot, utbaigazítást kérni. Betegségben szerencsétlenség esetén ótalomra, vigasztalásra talált ott a falu népe . . .

Most már az elhagyatottság lakik a legtöbb kastélyban, urasági lakban. A bérlő nem törődik semmivel és senkivel. Az egykor szép udvaron, kertben a gaz és gyom nő fel. A kerítés ronda. Hiszen a bérlőnek, az árendásnak nincs más gondja mint kiszedni a föld zsírját, hogy a bért megfizesse és magának is jó hasznot fejthessen le.

Ott, hol az urasági birtokok, lakások ily sorsra jutottak, ott nyomban két szomorú jelenség mutatkozott.

Az egyik, hogy az egykor jómódu, elégedett birtokos a városban valóságos harcot vívott az igényekkel, a luksussal és ugyanakkor körmei közé keveredett saját bérlőjének vagy hi elezőinek. A nevedő új nemzedék az uraság, vagy a birtokos gyermekei teljesen elszakadtak a magyar falusi néptől, azokat nem ismerik, bajaikkal nem fognak egykor törődni, mert vezetésükre képtelenek.

A másik jelenség, hogy ott, ahol a bérlők lettek önző urai a birtoknak, ott a nép bizalmatlankodik. Ott kihalt lassan-lassan a vallásosság, a tekintély tisztelete, a ragaszkodás a felsőbbség iránt. Ott nem volt többé vasárnap, lassan-lassan elfelejtették a vallási szokásokat, a népi ünnepeket. Ott a koresma lett a tempium; ott mások, kétes idegenből odaszakadt elemek vezették a népet. Sajnos, sokszor nagyon is félre vezették!

Igy van-e? Töletek kérdezem tisztos öregek, kik még ma is könyhullatások közt emlegetitek azt az időt, mikor az uraság, a birtokos kastélyban egészen más élet virult. Kik ma is oly édesen beszélitek, mint játszadoztátok gyermekjátékaitokat, az uraság gyermekeivel, a leendő gazdával?

Igy szakadt szét — lássátok — a középbirtokosok és a nép közt az az erős lánc, mely mindnyájukat a testvériség utján tartotta.

Igy lertetek ti magatokra hagyatva szegény föld népe, vezetők és jólelkű tanácsadók nélkül.

Hát szeretettel kérdezem, atyámfiai: érheti-e vád azokat, kik ma, éjjeli és nappali gondjaik körébe vonják, hogy mily módon lehetne ezt a láncot újra összefűzni?

Értitek-e már mostan, hogy a középbirtokosok sorsa ugy össze van növe a ti sorsotokkal, mint ahogy az élőfa gyökere a fa törzsével.

No, lássátok, ezért kérjük a jó Istent, azért munkálkodjék az egész nemzet, hogy jöjjön vissza újra az az idő, mikor a bérlők helyett jómódu gazdaosztály foglalja el a régi, az őt megillető helyet.

Akkor — ha ez bekövetkezik — a magyar nép sorsa is — a ti sorsotok is — jobbra fordul.

(M. F.)

Naptárak az 1901-ik évre.

Lapunk kiadóhivatalában (a Szent Gellért kath. műintézetnél, Budapest, VIII., Práter utca 44.) a jövő 1901-ik esztendőre a következő naptárak rendelhetők meg:

Szent István Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Szent József Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Lourdesi Nagy Képes

Naptár, ára 60 fill. (30 kr.)

Keresztények Naptára, ára 50 fill. (25 kr.)

Gazdálkodók Naptára, ára 60 fill. (30 kr.)

Gazdasszonyok Naptára ára 1 kor. (50 kr.)

Tömeges megrendelésnél: a Szent István Naptárból. Szent József Naptárból, Lourdesi Nagy Képes Naptárból, s a Gazdálkodók Naptarából — külön-külön — 10 darabot 5 kor. 20 fill. (2 frt 60 kr.) 20 darabot 10 kor. (5 frt.) 40 drbot 19 kor. 20 fill. (9 frt 60 kr.) 100 drbot 44 koronáért (22 frtért), továbbá: a

Keresztények Naptarából 10 drbot 4 kor. 50 fill. (2 frt 25 kr.) 20 drbot 8 kor. 40 fill. (4 frt 20 kr.) 40 drbot 16 kor. (8 frt) 100 drbot 36 kor. (18 frtért) végül: a

Gazdasszonyok Naptarából 10 darabot 8 kor 40 fill. (4 frt 20 kr.) 20 drbot 16 koronáért (8 frtért) szállitunk.

Hiszszük, hogy olvasó közönségünk naptárait csak is nálunk szerzi be s egyuttal kérjük őket, terjeszszék ismerőseik s barátaik körében is.

HIREK.

Heti Naptár. Nov. 18. Odo apát. Nov. 19. Erzsébet. Nov. 20. Bódog. Nov. 21. Boldog Assz. bemutatása. Nov. 22. Cecilia vért. Nov. 23. Kelemen. Nov. 24. Keresztes János. *Időjárás:* Változó hideg, erős éjjeli fagyokkal, kevés hóval.

A kereszténység jubileuma. Alig van hét, amelyben valahol ne rendeznének nagyobb szabású ünnepséget a kereszténység kilencszáz esztendő jubileuma alkalmából. És ez van a rendjén. A hitéletet szebb, magasztosabb ünneppel fejleszteni, a hívek lelkét a Magasságbelihez felemelni: alig van szebb alkalom, mint ez a az esztendő. Legutóbb — mult vasárnap — a győri és a pápai kath. körök ünnepelték meg a 900 éves keresztény Magyarország jubileumát, mely alkalommal a hívek az utolsó zugig megtöltötték az ünnepség helyéül szolgáló termeket. Ünnepelje meg tehát minden falu, minden város a keresztény Magyarország 900 esztendő fönállását! Megjegyezzük, hogy akik ez irányban hozzánk fordulnak, szívesen szolgálunk nekik alkalmi versekkel, szavalatokkal, fölolvadásokkal.

Szent Márton püspök temploma. Ő szentsége, XIII-ik Leo pápa Rómában egy templomot építtetett a magyarhoni Szent-Márton püspök tiszteletére, a bencések számára. A templomot mult vasárnap — Szent-Márton napján — szentelték föl. A felszentelésen a világ összes bencés apátjai képviselve voltak, köztük tehát a pannonhalmi-győr-szent-mártoni apátság is, amelyet *Fehér* Ipoly főapát képviselt. Győr-Szent-Márton ugyanis az a község, ahol Szent-Márton püspök — mint egy római kapitánynak a fia — született. A római pápa tehát a pannonhalmi főapát székhelyének védőszentjét tisztelte meg azáltal, hogy alapítványát ezen magyarhoni szent tiszteletére tette.

Aki félt az akasztástól. *Hantó* Pál csavargót tartoztatott le a mult héten a kolozsvári rendőrség. A csavargó örültséget színlelt, Erre aztán elrendelték elmeheli állapotának megvizsgálását, aminek folytán az orvosok mérésüket eszközölték *Hantó*nak fején. *Hantó* azt gondolta, hogy azért méregetik a fejét a doktorok, mert fölakarják akasztani. Féllelmében aztán egy fanyelű bicskával elmetszette a nyakát. Az ő azonban még idejekorán észrevette s így megmentette *Hantó* Palit.

Égő vonat. Nagy ijedelem volt mult vasárnap a Debrecen és Szatmár között közlekedő vonat utasai között. Amint ugyanis a vonat kirobogott az állomásról, *Sárándi* István vasuti pénztáros észrevette, hogy a vonat egyik kocsijából láng csap ki. A vonat erre megállt, az utasok rémülten ugráltak ki, s az égő kocsit nagynehezen lekapcsolták, s a tüzoltáshoz fogták; de a lángok azért egy első és egy második osztályú szakaszt teljesen elhamvasztottak.

Egy betörő vége. *Mártonos* torontálmegyei községben *Faragó* Miklós megrögzött gonosztevő, aki a szabadkai negyedmillió lopásban is az egyik főcinkos volt, a miért hét évig ült a szegedi csillagbörtönben. Kiszabadulása után is folytatta a Letyárkodást. Mult vasárnap este betört *Seres* István gazdálkodó házába. *Seres* észrevette a betörőt, aki mágtamadta. *Seres* erre felkapott egy husángot és föbe sujtotta a vén gonosztevőt, aki rögtön holtan rogyott a földre.

A hirtelen harag vége. *Meszes-Győrök* zalamegyei község biráját *Major* Jánost gyilkossá tette hirtelen haragja. A bíró ugyanis szövtátságba keveredett *Szabó* Ferenc ottani lakossal, miközben oly dühbe jött, hogy a kapufélfához támasztott dorongot fölkapva, azzal oly erővel sujtott *Szabó* fejére, hogy az halva rogyott össze. A gyilkossá lett bíró a csendőrség letartóztatta.

Népesedési mozgalom Szeptember hónapban. A magyar korona országaiban szeptemberben élve született 64.121 gyermek, halva 1.241. Hét évnél fiatalabb korban 21.184-en, hét évnél idősebb korban 16.567-en haltak el. Csupán a magyar anyaország népesedését tekintve, azt látjuk, hogy a folyó év szeptember havában 4192-vel kevesebb a szaporodás, mint a mult év ugyane hónapjában. A folyó év első kilenc hónapjában azonban együttvéve mégis 15.674-el több volt a szaporodás, mint a mult év ugyanezen időszakában. A születések aránya legmagasabb volt a Dunna-Tisza közén, legalacsonyabb Erdélyben. A megyék közül Pestmegyéé az első, míg az utolsó helyre Hunyad vármegye került. Városi törvényhatóságaink közül a születések számaránya tekintetében Kolozsvár áll az első helyen, az utolsón Hódmező-Vásárhely. A halandóság legnagyobb volt a Duna-Tisza közén, a legkisebb a Dunántul. Az egyes megyék közül Arad vármegye mutatja a legkedvezőtlenebbet. Árva vármegye a legkedvezőbb arányszámot. Városi törvényhatóságaink közül aránylag a legkevesebb haláleset Szatmár-Nemetiben történt, a legtöbb Versecen. A szaporodás aránya legnagyobb volt a Dunán innen, legkisebb a Tisza-Maros közén.

Aki nem tudja a vallását. Cselédkönyvet akart váltani a mult héten *Doktor* Erzsi, a temesmegyei *Ötvösd* községben. Amikor azt kérdezték tőle: milyen vallásu, nem tudott rá válaszolni. Most a falujába irnak, hogy megtudják, mi is a vallása voltaképpen *Doktor* Erzsóknak. Nemde ilyen fura história se sok történt meg?

Ez is beszélő szám. A magyar királyi központi statisztikai hivatal legutóbbi kimutatása szerint szeptember hónapban 5 ezer 425 utlevelet adtak ki csak Magyarországon, Ezekkel az utlevelekkel tízezer ember utazott el az új világba. Bizony szomorú szám ez, és nagyon is beszélő.

Két pisztoly. *Pap* János kis-celli vasuti munkás halálosan beleszeretett *Sárközi* Mariska ugyanodavaló varrónőbe. De miután egymáséi nem lehettek elhatározták, hogy meghalnak közösen. *Pap* kifundálta, hogy legjobb lesz, ha egymást agyonlövik. Szerzett is két pisztolyt: az egyiket a leánynak adta a másikat ő fogta kedvesére. Egy . . . Kettő . . . Három . . . a kommandó s a két lövés egyszerre dördült el. *Pap* János halva terült el a földön. A leány megsebesült, de életben maradt. A szombathelyi törvényszék emberölés vétsége címén három hónapi fogházra ítélte *Sárközi* Mariskát, a tábla azonban ezt leszállította egy hónapra s ezt az ítéletet a kir. Kuria is, most, a mult keddi ülésében helyben hagyta.

Életfogytiglan. A nyáron a Párisban időző perzsa sah-ot valami *Salson* nevű, éretlen suhanc — aki anarkistának vallja magát — megakarta ölni. Merénylete azonban nem sikerült. A párisi törvényszék most ítélte el a merénylőt — életfogytiglan tartó kényszermunkára.

Kivégzés. Egy orosz hajón — a *Kopenhágai* kikötőben, mult szombaton egy matrózt végeztek ki azért, mert nem engedelmeskedett. Fölakasztották az egyik árbocra s holttestét pedig a tengerbe dobták.

Anyák vigyázzatok. Leshauer Jánosné lakompaki (sopronmegyei) cselédleány, szombatra virradóra 6 hónapos János nevű gyermekét agyonnyomta. A szerencsétlen anya ellen megindították a vizsgálatot.

A babona. Két családot döntött ismét szomorú gyászba a babona. Dregesánu Demeter, mint általában az oláhok, szintén erősen hitt a babonában. Egy éjjel azt álmodta, hogy egy szép leány őt megcsókolta s a csók helyén vér buggyant ki. Nosza sietett másnap a kártyavetőnőhöz, hogy az fejtsse meg különös álmát. A kártyavetőnő hosszú hókusz-pókusz után megjósolta, hogy esküvője napján nagy kinok közt fog meghalni. Dregesánu, aki éppen jegyben járt egy szép oláh leánnyal, annyira szívére vette a jóslatot, hogy kerülni kezdte menyasszonyát. A szülők, kiknek a fiu álmáról és a jóslatról mit sem szólt, kényszerítették, hogy a menyasszonyt vegye el. A fiu hosszas ellenállás után engedelmeskedett. A napokban tartották meg a lagzit, a mely azonban halállal végződött. A szerencsétlen, babonás Dregesánu ugyanis nem tudott szaba dulni a jóslat árnyától s hogy a megjósolt kínos halál elől meneküljön, felakasztotta magát az esküvő napján. Ime, hova viszi az embert a babona!

Viharágyuk meg a verebek. Pozsoryban a legutóbbi gyümölcs- és zöldség-kiállítás alkalmából két egymással hadilábon álló kazár cég viharágyut állított föl. A derék cégek nyakra-főre puffogtattak, bár nem volt lövöldözésükre szükség, minekután akarva se tudtak az égen jégfelhőket fölfedezni. Lövöldözésüknek azonban mégis volt az eredménye és pedig igen jeles eredménye. Ugyanis a rettenetes puffogásra a verebek annyira megijedtek, hogy eszük nélkül szálltak tovább és azóta nem mernek visszatérni a környékre se.

(r.) **Nagyothallás.** Egy gazdag hölgy, ki dr. Nicholson mesterséges fülkagylói által nagyothallásából és fülzugásából teljesen kigyógyult, az illető orvos intézetének 25,000 forintot adományozott oly czéllal, hogy oly süket vagy nagyothalló egyének, kik nem szerezhetik meg maguknak a fülkagylókat pénzért, azokat ingyen kaphassák. Levelek intézendők: **5140. sz. Nicholson-intézet, Longcott, Guarnsebury, London. W.**

Szeretettel, bizalommal és tisztelettel kérjük kedves olvasóinkat, hogy ujítsák meg előfizetéseiket, s azok, kik még hátralékban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat is beküldeni.

Lapunk előfizetési árai:

Egy évre	4 kor.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Éljen a Magyar Néplap!
Éljen a 29 pontu néppárt!
Éljen a lázadómentesség!
Életünket és vérünket Istenért, Szabadságért, hitünkért!

Erzsébet.

(November 10.)

Amikor kiejted e nevet: Erzsébet
Egy jusson eszedbe, jó magyar nép néked.
Jusson az eszedbe: az ő nagy szerelme,
Hogy a magyar hazát mennyire szerette.
Mert nemesak királynénk; „anyánk” volt
[Ő nekünk,

Aki együtt érzett búban-bajban velünk.
Akihez hasonló alig lesz e földön —
Áldott legyen neve örökké-örökkön.

Baziliusz Bazil, a bankócsináló.

Igenis, nemesak Takács Zoltán, a bankócsináló, hanem Baziliusz Bazil is az. Két Baziliusz Bazil vagyon. Az egyik az akasztófáraláló Baziliusz, a másik, a bankócsináló Baziliusz. Az előbbi már illetékes helyén van: Illaván. Utóbbi még nincs ott. Hanem, hogy odajut, az olyan bizonyos, mintahogy ez a ténta — amivel rok — fekete.

Az akasztófáraláló Baziliuszról tehát most nem lehet szó. Szó lehet csakis a Bazilról, a bankócsinálóról, aki talán szintén akasztófáraláló leszén.

Tehát: Baziliusz Bazil, — már mint a bankócsináló — egyszer, egy szép juliusi napon elment Béla-Földvárra. Ott egyenesen beállított egy vendéglőbe, amely egyuttal Béla-Földvárnak szállodája is volt.

A szállónak csufolt vendéglő homlokára hatalmas bötükkal volt kipingálva, hogy:

„Szálloda a három Stiglichez“.

A vendéglő tulajdonosa, a hatalmas paksamétákkal, dobozokkal és egy ládával érkező vendégét úgy fogadta, amiként a perzsák uralkodóját — Muzaffer Eddin pasát — fogadtuk vala mi, itt, Budapesten.

— Szobát kérek — szólt Baziliusz Bazil.

— Kérem alássan, könyörgöm alássan — dörzsölte kezeit a szálló-vendéglős — névszerint Koroncoi Ambró papa — kérem alássan, méltóztasson, kegyeskedjen besétálni . . . Itt vagyon a kapu alatt . . . Az első számú. Nagyon szép. Nagyon kényelmes.

— Baziliusz Bazil, festőművész vagyok — szólt most a szóke, spanyolszakállas Baziliusz Bazil, (a bankócsináló) — s céloom pár hétig itt maradni, hogy Béla-Földvár tájékán is néhány fölvetelt csináljak, szóval, hogy ezt a panorámás vidéket is lefösthessenem.

**

Ez a két csillag azt akarja jelenteni, hogy Bazi-

liusz Bazil (a bankócsináló) két napig vala Béla-Földváron. Mind a két nap reggelén fogott egy börtáskát, oszt ment: neki a hegynek, le a völgynek. Oszt haza jött délben. Jóízűen evett. Még többet ivott. Ámde mindig fizetett. Sőt — többet mondok vala — kifizetett öt napra való szállódiót is.

Ez a három csillag pedig azt akarja jelenteni, hogy Baziliusz Bazil (a bankócsináló) a „Három Stiglichez” címzett szálló étkező szobájában — jobban mondva a söntésben (ez volt az étterem) három spriccert hajtott le. A harmadik spriccer lenyelése után elkezdett vala dörmögni illetéknéppen:

— Az ördög látott ilyen unalmas vendéglőt!

Az utolsó szónál lépett be Koroncói Ambró papa, a vendéglős.

— Méltóztatik valamit parancsolni? — kérdezte, s egyuttal potrohos hasától tőle telhetőleg — odasielt Baziliusz Bazil (a bankócsináló) asztalához.

— Dehogy parancsolok. Csak unom magamat. Pedig, de hogyan! Mint valami kucséber, akinek elnyerték az egész kosarát.

— Méltóztatik unni magát? Hehehe? No, kérem alássan, ha kegyeskedik elfogadni ajánlatomat. — — — ? ?

— Nos, igen, kérem alássan. Egy párti tartlító ajánlok.

— Nem értek hozzá.

— Hát akkor áthivatom a szomszédból a Habelix Anasztázt, a nyurga borbélyt, kérem alássan — oszt játszani fogunk máriást, vagy preferáncot. Igenis.

— Nem kártyáztam soha. Még a tőkalsót se ismerem.

— Nem méltóztatik ismerni a tőkalsót, igazán? Hehehe! Ó, ó, ó! Ej, ej, ej! Hát akkor méltóztassék megvárni az öt órát. Akkor jönnek ki a hivatalnokok. Akkor jönnek hozzánk kuglizni a Sanyaró Vendel, a Vékonynagy Péter, meg a Dürdurr Dömötör . . .

— Kik ezek?

— Hivatalnokok, kérem alássan, hivatalnokok. Harminc forintjuk van nekik, igenis. Nagyon szeretnek kuglizni, kérem alássan, nagyon.

— Csakhogy én nem szeretek — szólt bosszusan Baziliusz Bazil (a bankócsináló) uri flegmával.

— Nem méltóztatik szeretni? Ej, ej! Ó, ó! Hát akkor, izé, kérem alássan — izé — dominót ajánlanék.

— A manó vigye a dominóját. Hanem tudja, mit, Koroncói papa? Menjünk a mi szobánkba. Azaz az én szobámba.

— Igenis, kérem alássan, — amint parancsolja.

— Azért mondom, kedves Koroncói papa, mert megakarom mutogatni a festményeimet. Ugyebár, kíváncsi reá?

— Igenis, kérem alássan, kíváncsi vagyok rá. Ropant kíváncsi vagyok rá.

Bémentek az első számú szobába. Ott pediglen

Baziliusz Bazil (a bankócsináló) a ládájából előhuzott Elizeus, Jákob, Noé bárkája, Mózes a csipkebokorban féle mázolásokat mutatott Koroncói papának.

— Ugyebár szépek? Kérdezte Baziliusz Bazil (a bankócsináló).

— Gyönyörűek! Hehehe! Nagyszerűek! Aztán mindezeket uraságod méltóztatott vala csinálni?

— Persze, hogy én.

— Hát ez mi az istencsudája? — kérdezte Koroncói papa — egy, az ablakfülkében, valami zöld lepellel letakart tárgy előtt megállva. Mi legyen ez, kérem alássan?

— Ezt nem szabad megnézni.

— Miért?

— Azért, mert nem.

— Talántán holmi — izé — izé — nem jól öltözött szép asszonyok képei vagynak itt? Hiszen én láttam ám már ilyeneket. Főstve is, meg elevenen is. Nekem megmutathatja, kérem alássan.

— Nem mutatom meg.

— Ne-e-e-e-m?

Nem. Különben, ha megesküszik, hogy amit itt látni fog — nem fogja elmondani, az esetben megmutatom.

— Megesküdjem? Kérem alássan: én csak egyszer esküdtem életemben. Azt is megbántam.

— Hát akkor nem mutatom meg.

— De uram, mélyen tisztelt Baziliusz ur, — mi az ördög lehet ez a kép? Ugyan mutassa meg!

— Mondtam már, ha megesküszik, megmutatom.

— Az ördög vigye el az esküjét. Jó, hát megesküszöm.

— Tehát nem fogja elmondani senkinek, amit most fog látni?

— Nem.

— Becsületszavára esküszik?

— Arra.

— Jó. Ámde jól vigyázzon, kedves vendéglős uram. Mert, ha a szája el fog járni, — nézze (s ekkor Baziliusz Bazil — a bankócsináló — egy revolvert vett elő) ezzel a revolverrel fogom ledurrantani, mint egy gazdátlan ebet.

— Isten ments! Dehogy mondom el. De ugyan, már ne izéljen! Mutassa meg, no! — mormogta s közbe-közbe úgy izgett-mozgott Koroncói papa, mint az imádkozó zsidó.

— Helyes. Ám nézze! S ezzel Baziliusz Bazil (a bankócsináló) fölfedte arról a varrógéphez hasonló tárgyról a lepelt: s ott állott Koroncói papa savó szemei előtt egy ökölnyi kicsike bankóprés.

— Béla-földvári szűz Mária! Hiszen ez bankóprés!

— Az.

— De az én házamban! Megváltó Úristen! Oda vagyok! Aztán itt is tetszett bankókat gyártani?

— Igen.

— Jérum! Futok, szaladok.

— Egy tapodtat sem. Hiszen ön megesküött. Becsületszavát adta. Egyébként is itt a revolver.

— De uram, édes jó uram! Hiszen ön akkor mindig hamis pénzzel fizetett . . . ugye?

— Azzal.

— Jérum. Hát milyenek azok a hamis pénzek?

— Ilyenek — szölt Baziliusz Bazil (a bankócsináló), kivevén a bankómasinéria fiókjából vagy négy darab vadonatuji ötforintost. Nézze! Látja? Hasonlítsa össze ezeket a régi ötforintossal. Próbálja csak! Tegye föl a pápaszemét.

Koroncói papa azonban bárhogy vizsgálta legyen a vadonatuji bankót, azon nem vett észre egy fikarenyi hamisítást se.

— Hát iszen ezek olyanok, mint a jó ötösök. Isten-ucse! Nagyszerű!

— Hát persze. Csak érteni kell a módját. Hanem mondok én valamit, magának. Vigyen el egy ilyen *hamis* bankót az adóhivatalba. Mutassa ott meg annak a százszemű pénztárnoknak.

— A Krákszelbilger urnak?

— Annak. Mondja meg neki, hogy ez a pénz maga előtt gyanus. Tegye hozzá, hogy ezzel a pénzzel egy ismeretlen vendég fizetett magának. De ha a szája el fog járni, ha engem el fog árulni: akkor fölgyujtom a házat.

Ez a három csillag pedig azt akarja jelenteni, hogy háromszor öt percek múltán Koroncói papa csendesesen belépett Baziliusz Bazil (a bankócsináló) ajtaján. Aztán lassan, nesz nélkül, lábujjhegyen odament az ablakok kinézegető Baziliuszhoz.

— Uram! Kedves uram! Ön nagyszerű ember! Kítünő ember! Tudja, mit mondott nekem Krákszelbilger, a finánc? Azt mondta, hogy én, — már mint én, Koroncói papa — nagy számár vagyok. Mert ez a pénz — — *jó pénz*. Hehehe! Hát oszt csak ötösöket méltóztatik tudni csinálni?

— Dehogy. Csinálok én százast, ezerest. Ami tetszik!

— Ezerest? Oszt lehet azt még ma megcsinálni? — kérdezte mohón Koroncói papa, akít már elfogott a pénzvágy ördöge. Oszt mért nem tetszik ezerest csinálni?

— Azért, mert ilyen szegény ördögöt, mint amilyen én vagyok, — hamarjában nyakon csipnének a szemfüles rendőrök a föl váltás alkalmával.

— Tudja mit? Mutyizzunk! Ön csinálja — én meg majd felváltom. Gilt?

— Gilt.

— Tehát még ma fog Baziliusz ur csinálni?

— Igen.

— Oszt mennyit?

— Amennyi tetszik. Ha a rajz kész, akkor lehet kétszázat, háromszázat, amennyi tetszik.

— Boldog Isten! — kiáltott vala Koroncói papa, — kétszáz ezeres! Száz az öné, száz az enyém. Oszt reggelre meg lesz, ugye?

— Meg.

— No, akkor én megyek. Ma kilenc órákor bezáratok. A vacsorát magam hozom fel. Poinpás csirke pörköltet esináltatok, hehehe! Nagyszerű! Addig is alá szolgája. Somlói bor tetszik? Igen?

Koroncói papa már az ajtónál volt, amidőn Baziliusz Bazil a (bankócsináló) visszaszólitotta:

— Kérem, egy szóra.

— Parancsoljon.

— Izé, — mintára van szükségem.

— Mintára? Hogy értsem ezt?

— Nos, amiről lefogom rajzolni a csinalandó ezerest.

— Ja! Ezeres kell, ugye? Tessék. S ezzel Koroncói papa átadott egy ezerest Baziliusz Bazilnak, akinek másnap hült helyét találta.

Mert hát Baziliusz Bazil (a bankócsináló) éppen sággal úgy nem volt bankócsináló, a miként e sorok írója — fájdalom! — nem perzsa sa!

István diák.

Dal.

Ha most közel volnál hozzáám:

De megölelnék,

Édes-büvös szerelemről

Mesélnék én neked.

Ha most közel volnál hozzáám:

De megcsókolnálak,

Egy csókodért az Istennel

De megáldatnálak.

Ha most közel volnál hozzáám:

Kocsiba tennélek,

Hattyuk húznák a kocsinkat

S a paphoz vinnélek.

De mivel, hogy nem vagy itten:

Csak sírok utánad,

Megöl érted az epedés,

S a sötét búbanat.

Lantos.

Arany mondások.

A fiatal leányok sokkal jobban tisztelnék a férfiakat, ha nem ismernék azokat a könyveket, miket a férfiak olvasnak.

Akiről mindenki tudja, hogy gazember, az nem lehet nagy gazember. A legnagyobb gazember az, akiről senkise tudja, hogy az.

Ahogy az igazmondásért betörnek az ember gyerekének a fejét, éppugy betörhetnek a hazugokét is, csak hogy perze, ezeknek a feje drágább ám!

Aki másnak vermet ás, maga esik bele: ez gyerekek számára elég szép mese. Am a mai világban a nagyok azt is tudják: hogy aki másnak vermet ás, vigyáz, hogy ő bele ne essék.

A türelem rózsát terem. Ilyenformán a birkák nagyon szerethetik a rózsát.

A hosszú életű emberek vagy igen jók, vagy igen rosszak.

Vannak emberek, akikben csak az tartja fenn a reményt, hogy: az ördög sohse alszik.

Halottat siratni és időjárást javítani: meddő, hiábavaló dolog.

A bolond így beszél: Ha tojást viszesz, ne tedd valamennyit egy kosárba! — ami azt jelenti, hogy osszad szét a pénzedet. A bölcs azonban így szól: Tedd a tojásokat egy kosárba, de aztán vigyázz is ám a — *kosárra*.

Ha egy kitéhezett kutyát találsz és enni adsz neki: nem harap meg. Ez a főkülönbség a kutya és az ember között.

Bemegy a bor — kimegy a titok.

Beszélni ezüst, hallgatni arany. Hibás közmondás. Mert *nem* hallgatni, hanem *tenni* arany.

Mentül mélyebbre száll a bor, antul fölebb kerül a szó.

Mindenféle.

Az asszonyok főbb hibái és erényei. Közelmúlt számaink egyikében leányaink hibáiról írtunk. Lefestettük őket, úgy, amiként természetben élnek. Am nézzük most az asszonyoknak a hibáit, amelyekkel szembe állítjuk az erényeiket is. Ime:

1. Az asszony, a ki az új tüzhelyen csak azt érzi, hogy csalódott, egész életében újabb csalódásoknak leszen kitéve. De aki úgy gondolkozik, hogy nem a tüzhelyen termett az ő boldogsága, de ő hozta oda a boldogság gyökerét — az csakhamar a meglegedés virágaiban fog gyönyörködni.

2. Az az asszony, aki hazulról mindig az emberek közé, mulatságba vágyakozik, az tük között és parázon fog élni. De az az asszony, aki a férjét megtanítja arra, hogy „legjobb otthon” az a legboldogabb mulatságot szerzi meg magának.

3. Az az asszony, aki gyermekeit nem tartja a legszebb ékszernek, azok gondozását, önfeláldozó nevelését legnagyobb kötelességnek: sohasem fog betelni cifra ruhákkal, ékszerekkel, sőt gazdagsággal sem. De az az asszony ki gyermekeinek él, gyermekeinek ruhájára gondol, habár ő maga kopott ruhában jár, éjjeleket virraszt: szép, sőt felmagasztosult lesz, mert az igazi anya névre joga van!

4. Nem okos asszony az, a ki a tűzre olajat tölt, a ki nyelvvel igyekszik hatalmát biztosítani. A türelem emeli az asszony tekintélyét, hatalmát, az törli meg a férfi hibáit

és könnyelműségét. Az okos asszony türelemmel győz: szelidséggel és okos viselkedéssel diadalmaskodik.

5. A teltekamara még nem mindig jele annak, hogy az asszony derekasan megállja helyét a konyhában. Vannak asszonyok kik kevésből jót, izletest főznek, sütnek, mások a telt kamara dacára korcsmába, vendéglőbe kergetik az urokat.

6. A tisztán öltözködő férfi és gyermek, a jól sült kenyér, a házi-dolgok csöndes, nyugodt elnézése — legnagyobb büszkeségét képezik az asszonymak. Ennek ellenkezői a legszigorubb bírálatra és megszólásra vezetnek.

7. A pletykás asszonyok a vidék mozgó postásai. Az a ház, honnan a pletyka könnyen ki és hova hasonló módon be megy: piacra van építve, és arra mindenki tartózkodva tekint és abba — félve lép be!

8. Sok asszony imádságos könyvet hord a kezében, mikor templomba megy. De ajkán a megszólás, szívében a hiúság, irigység lakozik. Az egyszerű ruha takar rendesen vallásos szívet, — a cifrázkodás nem engedi a lelket ég felé szárnyalni, sőt fogva tartja azt.

9. Sok asszony gyengesége az élet sulyos csapásai közt tűnik ki. Ezek rendszerint könnyelműen és gond nélkül élték át leánykori éveiket, nem osztzkodtak otthon, szüleik gondjaiban és bajaiban. De vannak asszonyok, kik épen akkor lesznek erősökké sőt hőökké, mikor csapás kopogtat a tüzhely ajtaján. Az ilyen nők már otthon bevezették az élet iskolájába, azért tudnak ott helyt állani.

10. A hitetlenség, vallástalanság nem csak magát a családanót fosztja meg az élet legkisebb, legbátrabb utitársától: de kihatással lesz a gyermekek jövőjére és egész életükre. A vallásos nő erős szálakkal fűzi kebléhez gyermekeit, nem csak itt az életben, de egész a sirig, és azután is folytonos lelkiközlekedést létesít.

Az emberi test növése. A fiúk 11, a leányok 14-ik életévükben nőnek legerősebben. A leányok 15-ik évükben érik el teljes magasságukat, de sulyukat csak 20-ik életévükben. A fiúk 11 esztendő korukig erősebbek, mint a lányok, ezentul a 17-ik évig a lányok vannak előnyben s azután ismét a fiúk. A test növése az alvás nagy befolyással van. Csecsemő korban legtöbbet alszanak s akkor gyarapodnak is a gyerekek. Később, 8—9 éves korban is legalább tíz órai alvás szükséges. Egy híres orvos azt mondja: este hatkor fekdjön le, s reggel hatkor keljen föl a gyermek, hogy mint férfi nagy kort érhesen meg egészségben.

Mikor lesz a világ vége. Egy hóbortos anglius arra is ráért, hogy kiszámította, mikor lesz a világ vége? Szerinte csak — *tíz millió* esztendő elmúltával, Azt mondja ugyanis: hogy mivel a nap folytonosan veszít melegéből, tömege megsűrűsödik és összehuzódik és körforgása mind lassabbá válik: napunk tehát lassankint el fog homályosodni, egyszerre már csak olyan világosságot fog a földre bocsájtani, mint a csillagok és leírhatatlan éjjeli sötétség lesz rajta: a szerves lények egymásután eltűnedeznek és a tenger egyetlen jégtömeg lesz. A bolygók tovább fognak a nap körül forogni, melynek fénye — belső forradalmak következtében — időről-időre talán újra föl fog lobbanni, de aztán végképpen kihül. Az anglius számítása szerint tehát ez a végleges kihülés csak tíz millió esztendő múlva fog bekövetkezni. No, addig még sok víz el fog folyni a Dunán is, Rábán is, meg a Kőrösön is.

Házi Tanácsadó.

Az állatok férgi ellen legcélszerűbb és legbiztosabban ható háziszser: 20 kanál vízbe keverjük 2 kanál petróleumot és azzal kenjük be az állatnak azon helyeit, ahol a tetvek elborították. Ezen víz többet ér, mint bármely más pancsolás.

Bolha irtó-szer. Fehér ürömből jó erős teát főzünk és azzal mossuk föl a padlót. Az ágyi ruha közé is fehér üröm virágot szórunk, miáltal megszabadulunk a kellemetlen elősdiék még kellemetlenebb csipésitől.

A gyermekek tuberkulózisa. Gyermekeink legtöbbje a tuberkulózisban, vagyis egyik nemében a tüdőbetegségnek szenved. Ez a betegség körülbelül olyan lefolyású, mint a görvélyezés. Hogyan lehet ezt a betegséget a gyermeknél elfojtani? Megmondjuk. Födolog a jó táplálás és az egészséges lakás, minthogy a gyermekek ezt a betegséget legkönnyebben a tulsufolt, nedves, homályos és rosszul szellőztetett lakásokban kapják meg. Fősulyt tehát minden családban arra kell fektetni, hogy a szoba lehetőleg tágas, világos és levegős legyen. Vigyázni kell a husra és tejre, melylyel a gyermeket táplálják és gondoskodni kell arról, hogy a gyermekek a szabad levegőn eleget mozoghassanak. Ezeknek és általában az egészségügyi szabályok betartása nemcsak a gyermekeket óvja meg a tuberkulózistól, hanem a vészes kór terjedését is megátolja.

A rozsdafoltok eltávolítása. A rozsdafoltokat úgy a fehéreműből, mint a vas, vagy nickel tárgyakról a következő módon távolíthatjuk el: a kérdéses helyre olajat öntünk s rajt hagyjuk egy vagy két napig, aztán szalmiákkoldatba mártott posztó darabbal erősen dörzsöljük. Ha ezáltal a rozsdafoltok nem tűnnek el tökéletesen, igen hasznos dolog az erősen higított sósavval való dörzsölés. Különbben a fehéreműekből még a citromsavval is el lehet távolítani a rozsdafoltokat.

Csuklás ellen multkori számunkban irtunk. Egyik olvasónk erre még ajánlja a tört czukort jó ecettel vegyítve. Leggyakrabban elég abból egy kevéske, például egy fél evőkanálnyi, amelynek lenyelése után a csuklás megszűnik.

A selyemkendő megtisztítása legjobban burgonyalével eszközölhető, de szappan nélkül. Néhány burgonyát megtisztítunk, a burgonyát egy tálban friss vízben összetörjük, egy óráig úgy hagyjuk, azután pedig egy szitán átszűrjük. A selyemkendőt aztán ebben a lében megmossuk; ez által egészen megtisztul a selyem és visszanyeri eredeti fényét.

A gyümölcsök gyógyító ereje. Csudálatos, hogy mily gyógyhatással bírnak az érett gyümölcsök. A szőlő nagyon tápláló és vértisztító. Ezután legtöbb gyógyhatással bír az őszibarack, melynek nem szabad túlerettnnek lennie és reggel éhgyomorral kell enni. Főtt alma kisebb gyermekeknek majdnem pótolhatatlan.

Citromlé egy csésze feketekávéba csepegtetve megszünteti a fejfájást. Cukorba főtt földi eperlé jó sikerrel használható köhögés ellen. Így nyujt a természet különféle gyógyerőt és csak egy kis figyelem kell, mely azt kipróbálja.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

A kínai bonyodalom — egyre bonyolultabb lesz. Ha ma azt írják Kinából, hogy a hatalmak között az egyezés létre jött: holnap azt megcáfolják. Amit pedig holnap megcáfolnak, azt holnapután igaznak mondják. Valóságos Vitus-táncot jaratnak a kínaiak a nagy hatalmakkal. Az is hírlik, hogy Amerika, Orosz- és Franciaország, úgy Japán abban egyeztek meg, hogy ellene dolgozzanak közös erővel Németországnak. Ámde az nem igen fog sikerülni. Először is azért, mert Japán a régebbi német—angol féle egyezés értelmében le van kötelezve. Másodszor pedig, hogy se Franciaország, se Oroszország e tekintetben még határozott javaslatot nem tett. Persze marakodnak, mint az ebek az odadobott koncon. Mindegyik magáénak szeretné. Csak aztán ugy ne járjanak, mint a mos említett marakodó ebek: amíg marakodnak, a koncot elviszi a — farkas.

Amerika. Amerikában — amint legutóbbi számunkban irtuk — ezen a héten folyik le az elnökválasztás. Most is az a két jelölt van, akik ezelőtt 4 évvel álltak szemközt: *Mac Kinley*, a mostani elnök és *Bryan* ügyvéd. Az elnökválasztás iránt óriási érdeklődés mutatkozik egész Amerikában. Az amerikai ujságok az írják, hogy meglepetés nincs ugyan kizárva, de mégis nagyon *valószínűnek* látszik, hogy *Mac Kinley*t fogják újra megválasztani. *Mac Kinley*, alapos számitás szerint, előreláthatóan 285 szavazatot fog kapni. *Bryan* pedig csak 162-öt. Ezelőtt négy évvel *Mac Kinley* 231, *Bryan* pedig csak 176 szavazatot kapott. Mindazonáltal, mint minden választásnál szokott lenni, mindegyik párt a győzelmét bizonyosra veszi.

Az angol-bur háború. Az angol ujságok egyre azt hirdetik: vége van a bur háborúnak! Vége a délafrikai-szabadállamoknak. Az angolok nagy *Julius Cézárja* pedig egyre küldözgeti a táviratokat, hogy itt is van bur, ott is van bur. Itt is veri őket, meg ott is. Ámde arról bőlesen hallgattak, hogy mennyi a vesztesége a dicső angol nemzetnek. Aztán — hogy, hogy nem — egyszer csak kipattant a hivatalos titok. Ez a „hivatalos“ titok megmondja, hogy mekkora az angolok vesztesége a bur-háboruban. E *hivatalos* titok szerint:

Megöletett az ellenség által: 302 tisz, 2902 altiszt és közkatona.

Sebeibe belehalt: 89 tisz, 893 altiszt és közkatona.

Fogságba esett: 7 tisz, 821 altiszt és közkatona.

Fogságban meghalt: 3 tisz, 90 altiszt és közkatona.

Betegségben meghalt: 155 tisz, 615 altiszt és közkatona.

Balesetek következtében meghalt: 4 tisz, 145 altiszt és közkatona.

Invalidusokként hazaküldetett: 1422 tisz, 33.077 altiszt és közkatona.

Összes veszteség: 46.026 tisz, altiszt és közkatona.

Ez csak hivatalos kimutatás. Jaj, de milyen lehet az igazi, a nem hivatalos kimutatás, amelyben — azt hiszszük, — ezek a számok megtízszereződve fordulnak elő.

Románia. A romániai zsidók kivándorlása a tavasszal előrehatólag ismét nagyobb arányokat fog ölteni. A kanadai kormány ugyanis egyik tisztviselőjét küldötte ki Romániába, hogy az ottani zsidók foglalkozását tanulmányozza. A kanadai kormány megbízottja kijelentette, hogy a kanadai kormány hajlandó a kivándorló román zsidókat befogadni, a zsidók azonban jól fogják tenni, ha csak a tavasszal indulnak utnak, addig pedig tanulják meg — az angol nyelvet. A londoni zsidó gyarmatosító társaság egyébként a brazíliai kormánnyal is tárgyalt, mely szintén hajlandó mutatkozni harmincöt ezer román zsidót befogadni. No, ennek is Magyarország fogja meginni a keserű levét.

Franciaországban, a parlamenti ülések — a hosszú nyári szünet után — most kezdődtek. A képviselők egy harmadrésze kérvényt adott be aziránt, hogy ezután állami tisztviselő csak olyan ember lehessen, aki legalább is három esztendőn át állami iskolában nevelkedett. Azután a fővita tárgyát a kiállítás deficitje képezte. Mert hát ez is — mint minden kiállítás — deficittel végződik. Hogy mennyi ez a deficit? Azt még számokbsn nem tudjuk. De — azt hiszszük — megközelíti a — száz milliót.

Spanyolországban. Erről az országról is megírtuk hogy a karlisták forradalmat akartak csinálni. Csakhogy még idejekorán elfojtották. Még csirájában. Mindazonáltal elég sok vér folyt el. Különösen a munkások vallották kárát ennek. Kétszáznál több lett az áldozat, akik a lelketlen forradalmárok szavaira hallgatva, ott hagyták műhelyüket. Ma már csendes az egész ország. Lehet azonban, hogy ez a csend olyan, mint amely a nagyobb viharokat szokta megelőzni.

Közgazdaság.

Minta parasztgazdaságok. A földművelésügyi miniszter legutóbbi beszámolójában a minta parasztgazdaságokról is beszélt. Ezeket a miniszter elődje még 1897-ben alapította, s a múlt 1899. évben is folytatta áldásos működését.

A létesített minta-parasztgazdaságok céljára ugyanis a miniszter egyszer s mindenkorra a meglévő felszerelések kiegészítésére vagy megfelelőbbekkel való helyettesítésére gépeket, eszközöket, tenyészállatokat, gyümölcsfákat, szőlőoltványokat, továbbá a meglévő gazdasági épületeken szükségesnek mutatkozó csekélyebb átalakításokra s a trágyatelep létesítésének költségeire segélyt engedélyezett, ezenkívül a mintagazdaságokat öt éven át (évről-évre) vetőmagvakkal műtrágyákkal szakkönyvekkel támogatta.

A segélyezett birtokos ennek fejében a meghatározott módon, illetőleg az előirt üzemtér szerint tartozik gazdálkodni s nagyobb gazdasági gépeit, — melyeket egymaga teljesen igénybe nem vesz. — gazdatársainak mérsékelt használati díj mellett köteles kölcsön adni.

A minta-parasztgazdaságok szervezésénél szem előtt tartott ezen elvek szerint az 1899. év folyamán 20 minta-parasztgazdaság létesült s így ma már az or-

szág különböző részein összesen 49 minta-parasztgazdaság létezik.

Most már csak az a kérdés, hogy miképpen csinálják a mintagazdaságot?

Egyes megyékben, községekben kiválasztanak egy értelmes, józan és a gazdálkodásban ügyesebb gazdaembert. Ennek a gazdaembernek legalább nyolc hold és legfeljebb 30 hold földje van például. Ez a föld el van látva kellő épülettel és jószággal. A földművesek minisztere aztán kiküldi a maga szakemberét, aki megtanítja a gazdát, hogy — a helyi viszonyok szerint, — mily módon gazdálkodjék, mit vessen, milyen vetőförgőt állapítson meg, hogy igazgassa át épületeit, milyen marha állományt tartson, milyen vetőmagot használjon?

Egyszóval, részletesen bevezeti a gazdát a helyes gazdálkodásba, sőt maga, a miniszterium is támogatja a mintagazdaságot, pl. kieseréli a marhaállományt, gazdasági eszközöket, fákat ad, hogy így valóban mintagazdaság legyen.

De e gazdaságra ember kell ám! Szorgalmas, kitartó, pontos józan életű ember, a ki követni köteles a tanácsokat, betartani a vetőförgőt, javítani a földet és úgy viselkedni, hogy megérdemelje a támogatást.

A szecska. A szecska nagyra hasznos, csak hogy ennek is megvan a maga módja, a mit szem elől téveszteni nem szabad. Ha a jószággal szemes takarmányt, korpát, darát, olajpogácsát etetünk, ezeket tanácsos szecskaival keverni, mert így jobban megrágnja, jobban benyálozza és ezért jobban megemészteti az állat. A ló ganéjában akárhányszor ép emésztetlen szemű zabot találunk: ha pedig a zabot szecskaival keverjük, ez soha sem fordul elő.

A paradicsom betegsége. Sokszor észreveheti a gazdasszony, hogy a paradicsom levelei leperzselődtek és gyümölcse megrothad. Ezt a paradicsom egy veszedelmes gombabetegsége okozza. Leginkább nedves meleg időben pusztít ez a betegség. Ellene biztos szer még nincs. Annyit ajánlanak, hogy a beteg leveleket, paradicsomokat kellő időben mindjárt le kell szedni. Égessük is el azonnal, hogy a gombacsirák, a betegség terjesztői, el ne szállhassanak. Igen ajánlatos, hogy a paradicsom bokrok helyét évenként változtassuk, mert ez is ótalmit nyújt a paradicsom e betegsége ellen.

A kis Jézuska él. (Szent karácsony-esti életkép, három fölvonásban.) A Szent-karácsony estéjén fiúk és leányok által előadható szindarab. Ára egy korona. Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában és Bodnár Gáspár áldozópapnál, Szatmáron.

„Mária — teremtett eszménykép.” Ez alatt a cím alatt jelent meg egy diszes kiállítású könyv. Amilyen diszes

a külseje: olyan a tartalma. Máriáról, mint teremtett eszményképről, gyönyörűségeesen beszél abban *Dr. Zubricky Aladár*, a mű szerzője. A boldogságos Szűz tisztelői nem cselekedhetnek szebbet, jobbat, mintha e könyvet övéiknek, a bekövetkezendő karácsonyi ünnepekre — a kis Jézuska ajándékképpen — megszerzik. Ára egy korona, s kapható lapunk kiadóhivatalában. (Budapest, Szent-Gellért kath. műintézetnél, VIII., Práter-utca 44.)

A „**Legszentebb rózsafüzér Királynéja**” november havi száma a következő tartalommal jelent meg:

Hidas Kornél szombathelyi megyés püspök. — Jézus legszentebb Szíve és a szent olvasó. — Titkos értelmű rózsza. — Dalolni vágyom. (Vers. Alexander.) — A nyolc boldogság. V. Gy. — Üdvös intelem. — Emilia életharca. (Elbeszélés levelekben K. M.) — A plébános és a körorvos. (László.) — Hírek. — Vegyesek. — stb. (Megrendelhető: Szombathelyen a *Domonkos szerzetnél*.)

A **kath. hitterjesztés lapjai** havi folyóirathól már megjelent a novemberi füzet a következő tartalommal: Kath. missió a Fidzsi szigeteken. Japán és Kína mérkőzése 1894—95-ben. A kínai missiók gyásznapjai 1900-ban. Különfélék. Kegyes adományok. Irodalom. Szerkesztői üzenetek. A folyóirat megrendelhető Nagyváradon a tulajdonos-szerkesztőnél, *Nogelly Istvánnal*. Ára egy évre 6 korona, egyes füzeté 60 fillér.

(r) „**Az állatok világa**.” Ezalatt a cím alatt jelent meg a könyvpiacra egy rendkívül érdekes munka két első füzeté. A világhírű Brehm Alfréd *Tierleben* című munkájának zamatos magyar fordítása ez *Méhely Lajos* szerkesztésében. A mű 200 füzetes, vagyis 10 kötetes lesz és kétféle kiadásban fog az olvasó közönség elé kerülni, u. m. bekötött és füzetes kiadásban. A bekötött kiadás első kötete 1901. január h. folyamán fog megjelenni. Ezentul minden további félévben egy-egy újabb kötet fog megjelenni, s így öt év lefolyása alatt a 10 kötetből álló mű teljesen be lesz fejezve. Minden kötet 18 koronába fog kerülni, az egész 10 kötet ára tehát diszes bőrkötésben 180 korona. A munka füzetekben is megjelenik. Egyes füzet ára 80 fillér lesz: diszes bekötési tábla is kapható lesz 3 koronáért. Az első füzetek már a múlt hónapban kerültek a könyvpiacra és azontul havonta 3—4 füzet fog megjelenni, egy-egy heti időközökben. A füzetes kiadás semmi esetre sem fog több, mint 200 füzetre terjedni. Mutatványfüzetet és tájékoztatót ingyen és bérmentve küld „Az állatok világa” kiadóhivatala *Lagrády Testvérek* könyvkiadó cég (Budapest, Váci-körút 87.)

Mi a huncutság.

A városból hazaérkező Baka Istvánt kérdi a szomszédja:

- No, szomszéd, mi ujság a városban? Mit csinálnak ott az emberek?
- Hát csak — izélnek.
- Mit?
- Izélnek — vagyis politizálnak.
- Hát aztán mi legyen az a politika?

— Azt már nem tom. Hanem azt hiszem, hogy csak olyan uri huncutság lészön.

A különbség.

Tanító (magyaráz): Kétféle nevelést kap a gyermek. Egyiket otthon a szüleitől, a másikat az iskolában a tanítótól. No, mondd meg Bandi, mi különbség van a kettő között?

Bandi: Otthon a nadrágszíjjal szoktam kikapni, az iskolában pedig nádpálcával.

Cigány kívánság.

A cigány, amikor megesküdött az ő választottjával, letérdelt az oltár elé és így imádkozott:

— Ides, jó Istenke! Áldj meg sok-sok rajkóval — de mindigik legyen — aránybul.

Egy óhajítás.

Pál gazda a feleségéhez: Ugy-e, okosan cselekedtem, anyjuk, hogy az életömet ezer pengőre biztosítottam?

Pál gazdáné: Bizony okosan. De, hátha már az ezer pengő megvolna — az volna még csak a jó!

Megzavarták ajtatoskodásában.

A vándorló legény alamizsnát kér a vasárnap délelőtt a koreszmában poharazótól, mire ez dühösen rákiált:

— Kotródjál azonnal! Micsoda szemtelenség vasárnap délelőtt, még pedig az isteni tisztelet alatt — koldulni?

— Édes uram — felelt a vándorló — bocsássa meg, hogy *ajtatoskodásában* zavartam.

Fővilágosítás.

Két sváb paraszt beszélgetett a nap- és holdfogyatkozásról s az egyik megjegyzé, hogy mily nagy és bámulatos a csillagászok tudománya, kik előre kiszámítják a nap- és holdfogyatkozások idejét.

— Gyönyörű tudomány! — jegyzi meg a másik fitymalva, hiszen minden rongyos kalendáriumból kiolvashatják.

Az állásónak tartozik.

Férj: Már megint fürdőre készülsz, mikor alig győzöm már az adósságokat.

Feleség: De ezzel tartozunk az állásunknak.

Férj: Szent ég? Hát még az állásunknak is tartozunk?

Kerülő uton.

A: Uram, nem tudná megmondani, hol kaphatnék itt egy koronáért ebédet?

B: Ott, a tulsarkon.

A: Köszönöm. Hát azt nem tudná megmondani, hogy *erre a célra* hol kaphatnék egy koronát?

A fősvény.

Egy tulságos zsugori fősvény ember meglátogatta még fősvényebb barátját. A gazda eloltá a gyertyát, hogy ne fogyjon. Egyszer motozást hall s kérdi:

— Mit csinál barátom?
 — Ha már úgy is sötétben ülünk, levetem a nadrágomat, hogy addig se kopjék.
 — Ejnye! Erre a gondolatra magam is rájöhettem volna. — felelé a gazda és úgy tón mint barátja.

Az iskolából.

Tanító: No Jani, mondd meg, micsoda szolgálatot tesz a tehén nekünk?

Jani: A tehén ad tejet, turót, aludt tejet, tejfelt, irót.

Tanító: Hát még? (Jani hallgat.) Hiszen a javát kifelejtetted. Hát: mit szoktunk a kenyérré kenni?

Jani (örömmel) Lekvárt.

— Csitt! Figyelem! Halljuk! Mit mond a Magyar Néplap? Ime: ha ránéztek erre a képre, ugybár azt gondoljátok, amit én: hogy ez a kép *beszélő kép*. Vasárnap este vagyon. Ambrus János gazda a hátulsó szobában olvassa az ő kedvenc lapját: a „Magyar Néplapot”. Az övéi pedig az asztal körül áhítattal, figyelemmel hallgatják a szavait. Aközben — persze öreg este lévén az idő — megérkeznek az éjjeli örök is. — Baka Gergő, meg Szitás Döme — akiket mindenekelőtt holmi jóféle törkölyvel kínál meg Ambrus János. Ezek is botjukra támaszkodva — figyelemmel hallgatják Ambrus gazda fölolvasását:

— Csitt! Hallgassunk! Most jön a java: Mit csináljunk a képviselőválasztás előtt?

Sch. M. (Süd). A kért számot újból elküldtük. — N. J. (Kecskéd). A lapot mi rendesen küldtük és küldjük. Az ottani postán lesz a hiba. Előfizetése megjött. Kérjük értesítést arra nézve, hogy minő számok hiányzanak, hogy azokat mi pótlólag megküldhessük. — T. N. (Deés). Önnek van igaza. Mert nem november 15-én, hanem 25-én történt 1848-ban, amikor Katona Miklós — bár elég erővel rendelkezett — Urbán elöl Deésen megfutott. Ágyuit a bécsi halálfejes légió és a Vilmos huszárok mentették meg. — D. L. (Ottava). A tojásos vizet úgy készítjük, ha néhány, habart tojássárgáját egy-két kanál vízbe teszünk — s habarás után az egészet átszűrjük. — O. F. (Fűrje). Egyiptom uralkodója (kedive) II. Abbasz Hilmi, aki 1882-től uralkodik. — A. D. (Szent-Ivánfa). Nagyon zsiros archórré csináltassa meg a patikában az alábbi receptet:

Rp.

Tinct. Benz. gr. 3.0

Spir. rectific. gr. 80.0

Eau de Cologne gr. 20.0

Naponként 2-szer, háromszor kell a zsiros arcot be-

kenni. — Sz. A. (Pápa.) Magyar-német nyelvű főgymázium van Felső-Lövön. — Cz. Imre (Tót-Álmás). Az 1864-iki osztrák államsorsjáték huzása december elsején lesz. Tessek néhány napra a huzás után megkeresni minket. — D. Pál (Komárom.) Özbakra csak november, december hónapokban, egész január hó 15-ig lehet vadászni. A többiekben tilos. — H. F. (Daruvár). A mostani lokomotív-gőzmozdonyt Stephenson György találta föl 1814-ben, a távirót pedig Claude Chappe 1799-ben. Mindketten angolok voltak. — F. Gy. (Szent-Tamási). A becsületértései vétség három hónap alatt elévül. — J. K. (Csénye) 1) A hercegprimás címe: „Főtisztelendő és főmagassága”. 2) Ha kiszolgált katona, akkor előnyben részesül a postánál. 3) Királyunk ösapja: III. Eberhard, nordgaui gróf, aki 896-ban született. Ő az alapítója a Habsburg háznak. 4) A képviselőháznak 425 tagja van. — Dosztál János (Ijahi-Brazília.) Az ajánlott levélben küldött *millreist* nálunk nem váltják föl. Kérjük tehát az előfizetésnek *millreis-aranyban*, vagy pedig dollárokkal való szíves beküldését. (Utóbbi esetben két dollár és hatvan cent.) Szíves és szeretetteljes üdvözlét! — H. F. (Koppány.) Sajnos, hogy nálunk olyan gyalázatos állapot van, hogy keresztény embernek nem akarnak italmérési engedélyt adni. De, ha zsidó folyamodik, akkor nagyon is bőkezűek. Pedig a zsidókat kellene eltüntetni az italmérsétől, mert ezek pancsolják össze az italokat annyira, hogy az egész nemzet egészsége veszélyeztetve van. — B. J. (Olaszi.) Igen. Hock János is belépett a kormánypartba. — D. A. (Százvár.) Mindig a járás főszolgabírójához kell a kérvényt holmi időn tul való mulatozás engedélyezés tárgyában benyújtani. — K. L. (Kócs.) 1) Mi rendesen csütörtökön küldjük a lapot. Tehát vasárnapra föltétlenül ott kell lenni. Lehet, hogy utközben is elkallódik. Ugyanezért az ottani postát nem lehet okozni. 2) Az igazságügyminiszter Plósz Sándor. — Sz. J. (Ottava.) Hogy hány zsidóképviselőnk van? Azt hisszük 13 vagy 14. Ime: Mezei Mór, Chorin Ferenc, Neumann Armin, Mandel Pál, Weisz Bertold, Visontai Soma, Neményi Ambrus, Rosenberg Gyula, Sámuel Lázár, Wolfner Tivadár, Barta Ödön, Nagy Sándor, Heltai Ferenc, Egyedi Arthur. — A. L. (Lenti). A szövetkezeti boltok föltétlenül támogatandók. — T. J. (Járfa.) Hogy Förster Ottó miért nem beszél a képviselőházban? Azért, mert *nem akar*. A sárvári kerület is — azt hisszük — a jövő választáson nem lesz olyan — hübele Balázs — H. D. (D.-Földvár.) A vadászt-terület birtokosainak miucs joguk megtiltani, hogy a mezei öröknek golyós fegyverük legyen s ők egyáltalán semmitse tilthatnak meg. Csak panaszt tehetnek, de nem a fegyvertartás miatt, hanem azért, hogy az örök vadakra lövöldöznek. — J. L. (Kis-Czeli). Nálunk mindenféle könyv megszerezhető. Tehát nemcsak azok, amelyekről a lapunkban írunk, hanem azok is, amelyekről más lapokban olvas. — T. A. (Kolozsvár). Egy márka 1 korona 18 fillér. Tehát ötven márka 58 korona 76 fillér, vagyis 29 forint 39 krajcár. Ott is beváltja akármelyik takarékpénztár. — H. F. (Makó). Hogy mennyi dohányt fogyaszt el a magyar ember? Körülbelül minden emberre (akár dohányos, akár nem) 1040 gramm jut a 18 millió 160 ezer mberből. Legtöbbet pipál az orosz, amennyiben 103 millió emberből fejenként 910 gramm jut. — B. K. (Kaposvár.) Az új képviselőválasztások — mint már egy ízben irtuk is — a jövő esztendő április havában fognak megtörténi. Hogy kit léptessenek föl. Hát ki mást, mint olyan embert, aki az önök érdekeiért küzd. Legyen az akárki. Léptessenek föl olyant, aki azt

hiszi és vallja, amit önök hisznek és vallanak: a 29 pontu néppárti elveket. Képviselő mindenki lehet, aki választó joggal bír. A választó tehát meg is választható. Választó joggal pedig minden 20 koronán fölül adót fizető ember bír. — **Cz. F.** (Révkomárom.) Igaza van önnek, mert Jókai Mór nem Budapesten, hanem Komáromban született. Első felesége volt Laborfalvi Róza. Másodsor pedig elvett egy zsidó lányt Grosz Bellát. Jelenleg nem képviselő, hanem csak főrendiházi tag. — **B. J.** (Keresztur). 1.) Egyszerűen tessék a pénzügyigazgatóságához fordulni. Mindenesetre megadják a halasztást. 2.) Nevelt fiának igenis a saját nevét odadhatja. Hanem ekkor *adoptáltatni* kell. Tessék ez ügyben az ottani lelkész urhoz fordulni, aki a további utbaigazítást készséggel meg fogja adni. — **H. A.** (Buda). Az ön által irt cikelyt a hely szűke miatt, kénytelenek voltunk mai számunkból kihagyni.

Gabona- és termény-árak.

(november 15-ig)

Termény-neme	50 kgrm. ára		Termény-neme	50 kgrm. ára	
	kor. fill.	kor. fill.		kor. fill.	kor. fill.
Árpa	6	6 40	Muhar	7 40	7 80
Buza	7 60	7 85	Bab tarka	6 20	6 80
Rozs	6 40	7 20	Bab fehér	7 90	8 10
Zab	5 90	6 90	Borsó	10 50	12 80
Tengeri	6 70	6 90	Lenese	13	16
Luczerna m.	37 40	38 90	Köles	5 60	5 80
Vörös lóhere	53 50	54	Köles kása	12	13 20
Baltaczin	12 80	13 20			

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: SCHÖDL GYULA.

Iszákosság gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt, a „Sas gyógyszerárban” külön orvosi rendelet szerint készült **Iszákosság** elleni szerrel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára **2 frt 20 kr.**, egy kettős adag mely makacs bajnál szükséges, **4 frt 40 kr.**, az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes szétküldés. Kapható **Sas-gyógyszerárban, Lugoson 19. sz.**

Vértés-féle Sósorszesz,
Minden házban szükséges.

A kath. sajtó által elismerésben részesített két rendkívül érdekes munka.

A SZOCIALIZMUS HAJDAN ÉS MOST.

Szociálpolitikai mű, IRTA: Dr. Verus. Három kötet, 760 lap

Ára a 3 kötetnek füzve 12 kor. kötve 15 kor.

I. Kötet. A jelenkor signaturája: Az anyanyelvi vallástalan szellem káros következményei. A keresztény vallás jótékony befolyása. A szociális kérdés az ókor népeinél. A szociális kérdés Magyarországon. A szociális kérdés Franciaországban. A szociális kérdés jelenkorban. A liberalizmus és a társadalmi egyenlőség elve. A jelenkor társadalmi és a szocializmus. A modern korszak és a munka. A szociális kérdés megoldása. A keresztény szellem és a munka. Törvények a jelenkori szocializmus történetéhez.

II. Kötet: A keresztény társadalom programja. A XIX. század és a katholicizmus. A XIX. század modern állama. A modern államtan tarthatatlansága. A kereszténység államtana. A XIX. század családi tüzhelye. A modern kor házassági köteléke. A nők emancipációja. Az iskolakérdés. Az agrár osztály bajai és azok orvoslása. A munka rendezése. A munkás védtörvény. A vasárnapi munkaszünet. A munkabér életkérdése. Munkásbiztosítás. A munkásbiztosítók. A munkássegélyek. A munkáskamarák. A jótékony intézmény. A munkás-sztrájk. A kisipar válsága és rendezése. A kereskedelem válsága. A pénz hatalma. A sajtó hatalma. A népfőnöki elv és a népképviselő. A filozofizmus és antiszemitizmus. A legszegényebb osztály és az állam.

III. Kötet. A különféle vallások befolyása a társadalomra. A különféle vallások történeti alapon való fejtegetése. China. India. A budhaizmus. Az indus vallás befolyása az indus nép életére. Egyiptom. Az asszirusok és babyloniaiak vallástörténete. Phönícia. Perzsia. Zsidóország. Hellas és Róma. Afrika. Amerika. Ausztrália. A mohamedánizmus. A pogány vallás okai. A keresztény kinyilatkoztatás szükségessége. Isten és ember. A kereszténység főlényei az ókori vallások fölött. A krisztusi vallás és ellenségei. A felvilágosultak vallása. A jövő Krisztusé.

MAGYARORSZÁG ÉS A ZSIDÓSÁG.

IRTA: Petrássevich Géza.

Második kiadás. 206 lap. Ára 3 korona.

A pénz előleges beküldése mellett portomentesen szállítja:
Szent-Gellért kath. műintézet Budapesten Práter-utca 44

Katholikus naptárak 1901-re
kaphatók
Lapunk kiadóhivatalában

Chief-Office 48, Brixton-Road, London. SW.

Thierry A. gyógyszerész

DIGESTIV

valódi angol általános étel- és emésző-pora mindennemű gyomorbetegségnél felülmúlhatlan hatású. Étvágygerjesztő és az emésztést elősegítő. Minden doboz a készítő aláírásával van ellátva. **3 korona** előleges beküldése ellenében egy dobozt bérmentve küld

Thierry A. gyógyszerész balsamgyára

Pregradán Bohitsch-Sauerbrunn mellett. s.
Kapható: TÖRÖK JÓZSEF gyógytárában, Budapest.

Specialista
sérvkötőkben!
Keleti-féle es. kir. szab. sérvkötője a legújabb szerkezettel, elismerve a legtökéletesebbnek ezen genrében. Nem csuszlik, nem okoz kellemetlen nyomást s megfelel a legmagasabb követelményeknek.
Árak: Egyoldalu 6 frt
Kétoldalu 12 frt
Nleg nem felelő kicseréltetik.
Képes arjgzykét diszkreczióval küld a gyár.
KELETI J.
V., Koronaherezeg-utca 17.

MATTONI
GIESSHÜBLER
Legtiszább égvényes
SÁVANYUKUT

Készpénz-kölcsön

birtokokra és házakra,

a valódi becsérték háromnegyed részéig, II. helyre is, 20-60 évi törlesztésre. Birtokos felmondhat bármikor, penzintézet nem. Lebonyolítás 14 nap alatt. Konvertálás belyeg-és illetékmentes. Semmi előleges költség. Beküldendő csakis jelekkönyvi kivonat, valamint kataszteri birtokiv-másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.
Budapest, VI., Váci-körut 39.

Hirdetések

felvételnek a

MAGYAR NÉPLAP

kiadóhivatalában.

STOWASSER J. es. és kir. hangszergyáros, a
es. kir. hadsereg és a magy.
kir. honvédség szállítója.
BUDAPEST, II. Lánchid-utca 5 sz.

Harmonika-árjegyzék külön körondó.

Nagy képes árjegyzék ingyen és hármentve.

Hegedűk vonóval 3 forinttól 15 frtig. Mesterhegedűk vonóval 15 frttől 300 frtig. Gordonkák vonóval 10 frttől 150 frtig. Nagybőgők vonóval 20 frttől 100 forintig. Fuvolák 2 frttől 100 forintig. Szárny-kürtök 14 frttől 20 frtig. Czim-balmok 35 frttől 300 forintig. Ósi magyar tárogatók szabaddalmazva 20 frttől 60 frtig. Elpusztíthatatlan, kitűnő erős hangú harmonikák utólérhetetlen erős hanggal és tartós-sággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frttől 80 forintig. Templomi és más zenekarok részére

füvő és vonó hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett legjutányosabb árrban szállítatnak

Neikuoizhetetlen és utolérhetetlen, biztos hatásu.
Világczikk, kivitel minden országba.

Chief-Office 48. Briston-Road, London S. W.

Legmegbízhatóbb, legjobb és az egész világban dícsért és keresett háziszser a

Thierry A. gyógyszerész balzsama.

Utólérhetetlen hatásu minden mell-, tüdő-, máj-, gyomr- és egyéb belső betegségek ellen.
Külsőleg a legeredményesebb

gyógyszer.

Valódi csak a minden kulturországban védett zöld **apácza-védjeggyel** és a dugóelzáró lemezen bepréslt: **Egyedülvalódi** jelzővel. Behizonyítható évi termelés 6 millió üveg. Ara bérmentes postai küldéssel 12 kis üvegek vagy 6 duplaüvegnek **4 korona**. Egy próbaüveg használati utasítással és a világ minden országában levő raktárak jegyzéké. el **1 korona 20 fillér**. Szétküldés csakis az összeg előzetes beküldése mellett.

Thierry A. Centifolia kenőcse

(**osodakenőcsnek** nevezve) utólérhetetlen szívóerejű és gyógyhatásu! Operációk nagyrészt fölöslegessé válnak. E kenőcs-essel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott esontszú, ujabban pedig egy 22 éves, súlyos rákos betegség gyógyított ki tökéletesen! Mindennemű sebeknél és gyuladásoknál antiseptikus, gyors hatásu, enyhülést, csillapulást és tökéletes gyógyulást nyújt. Hatása gyorsan puhító és szétoszló és megszabadít biztosan bármínő, a testbe hatolt idegen anyagtól. Egy tégely bérmentve **1 korona 80 fillér** csakis az összeg előzetes beküldése mellett. Nagyobb rendelésnél árendedmény. Behizonyítható évi termelés 100,000 tégely.

Mindkét szerről egész halom köszönő és elismerő irat fekszik bárkinek betekintésre a világ minden országából. Óvakodjék mindenki az utánzatoktól és vigyázzon, hogy minden tégelyen be van-e ég tve: **Thierry A. gyógyszerész az őrangyalhoz**. A hol nincs helyben raktár, ne engedje magát seki hamisítvány vételére ösztökélni, hanem **rendeljen közvetlen** és czimezze

THIERRY A. gyógyszerész-gyára Pregradában, Rohuschn-sauerbrunn mellett.

(Az osztrák es. és kir. államtisztviselő-szövetség szállítója.)

(Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

Kapható **Török József gyógyszerésznél Budapest, Király-u. 12.**

M

MEGJ

Elő
a magyar biro
Egész évre . . .
Fél évre . . .
Negyed évre . . .
Egyes

Szom
Naprul-nap
böl a hitb
Mind
a keresztlő

nelmünk
delme és
A ne
nyét: a
nyltan,
zsídó-ural
élet terén
azon igaz